

Naujas „Mūsų kalbos“ numeris

Universiteto knygyne pasirodė pirmas šių metų „Mūsų kalbos“ numeris, skirtas Tarybų Lietuvos rusistikai. Mintimis apie rusų kalbą Lietuvoje dalijasi Universiteto dėstytojai. Apie rusų kalbą, kaip apie tautų bendravimo priemonę rašo S. Šteponavičienė. E. Galnaitytė, nurodydama rusistikos ištakas Lietuvoje, sako, kad „jau XVI a. pabaigoje — XVII a. pradžioje Vilniaus universiteto profesoriai kai kurias disciplinas dėstė ne lotynų, o rusų kalba“. L. Sudavičienė rašo apie VU rusistiką ir jos tyrėjus, R. Sideravičius — apie rusų kalbos poveikį ir reikšmę lietuvių rašytojams, D. Čepelytė — apie

rusų kalbos mokymo istoriją. Numeryje taip pat spausdinamos J. Klimavičiaus kritinės pastabos apie devynioliktąją „Poezijos pavasario“ knygą (V. 1983). Jis, pykdamas už kalbos štampų vartojimą, sako, kad „kai kurių apybraižų apie gyvenimą ir žmogų kitaip nepavadinčiau, kaip estradinėmis“. A. Ruzgas recenzuoja A. Vanago „Lietuvių hidronimų etimologinį žodyną“ (V., 1981), V. Grinaveckis aiškina, kad priesaga -očius iš esmės yra lietuviška, bet kad tokia pati priesaga gali būti atėjusi ir su skoliniais iš baltarusių ir lenkų kalbų. Numerio gale gražiai paminimas pedagogo L. Gedvilo ir kraštotyrininko J. Aidulio atminimas.

G. SUBAČIUS